

Jak jsem potkala televizi.

První jsem se s ní setkala na 1. MEVRU (první mezinárodní festival) při Radioveletrhu na pražském výstavišti. Jejím krevním jsem propadla rovnou pro pánosch kresťanským, kdy legendární Kerel Mikulška pevně hřítil oči a ruce. Y když se vyhlásk černočle, rěduy dosty my jme viděti a berač dky jekt fopisim „něič děti“ soustředěnou Romanovčel a hřiť děloriy kluzistě Hraz Marlově!

Také vřelá sepomina'm se to, jak i do nejmenší obce přivleka at ně dky fěnomim, či olistěm inoemacim, ~~to~~ slosty nět opery - Sustana i Dvořák. Tr je selké chybě, se ně dky nem' ani paměťky se tečte slavnostních udělostel. Sred to napan TELEVIZĚ ART, i dky tam nelke hnde neladit. Také se mi stýle' se slostičel „sloestých pmdělčel“, kdy jme molli převet vyana mne do nese' herce, jekt se při. Mi kulá se Haba i jekt ožna Martina, sestry Vesěny, J. Havelko, M. Dočkom mldko, V. Müllerera, J. Krönera, a marto dětičel.

Thro'le televize se stela teddy moji' kemarkčkon. Čel ně se tek milow dnes.

Upředbravem

Melwa Mkonova!

Osma semion, skabčel'nohu .500

MINISEK PČD BRDŽ

252 10